

Bauzà aposta per ell mateix

El debat de política general de les Illes Balears de 2012 serví perquè el president José Ramón Bauzà es presentés a la Cambra amb la clara intenció de demostrar que controla la seva bancada. A la qual donà satisfacció atacant l'oposició. Si alguna vegada una majoria de govern ha fet justícia a allò de fer oposició de l'oposició, va ser la setmana passada al Parlament illenc. Bauzà no donà explicacions sobre què fa contra la crisi econòmica, per què ha hagut de demanar el rescat al govern central si sempre va dir que no seria necessari demanar-lo, no tingué cap paraula per als vora 90.000 desocupats que hi ha a l'arxipèlag, ni sobre els desnonaments que diàriament es produeixen per no pagar les hipoteques, passà de puntetes sobre els augments d'impostos... L'únic que el preocupà va ser atacar l'oposició. I defensar la seva gestió perquè, sense donar detalls, "està canviant les coses per a millor".

Tan bon punt començà el seu discurs, digué que no pensava parlar "gaire" del passat. Pràcticament no féu altra cosa en totes les seves intervencions. Precisament per això en alguns moments el debat va adquirir tons delirants –vegué el quadre sobre l'ombra de Matas i de

El president del govern illenc es reafirmà, durant el debat de política general, en els grans eixos de la seva política i s'afanyà a demostrar el seu poder intern.

l'apotecaria— quan la portaveu del grup parlamentari del PP, Mabel Cabrer, es dedicà a criticar la tasca opositora de l'esquerra contra el govern de Jaume Matas entre 2003 i 2007 i quan el president Bauzà atacà la gestió feta per Armengol al davant del Consell entre 2007 i 2011. Fins ara havia estat normal adduir la mala herència rebuda del govern anterior –tots els partits ho fan quan governen— però mai no s'havia vist criticar l'oposició de cinc anys abans i la gestió feta a una altra institució; i, sobretot, no s'havia vist mai l'actitud rabiosa amb què ho feren Cabrer i Bauzà.

Del llarg enfrontament entre govern i oposició destacaren dos eixos: el de llengua i cultura, cosa que per al president no té importància però sí per a l'oposició, sobretot per als nacionalistes, i l'eix de confrontació ideològica dreta-esquerra que protagonitzà pràcticament totes les hores del debat.

Llengua i cultura. En el discurs de Bauzà la llengua i la cultura pròpies de les Illes no ocuparen, amb prou feines, més d'un minut. Sobre quasi dues hores d'intervenció inicial.

El portaveu del PSM, Biel Barceló, li va retreure l'actitud contra el català: "Vostè no ha fet res contra la crisi, però el que sí que ha fet tots aquests mesos és iniciar una croada en contra de la nostra llengua i la nostra cultura". El portaveu nacionalista va ser molt dur per aquest motiu contra el president: "Vostè porta a terme una croada contra el català com mai no havíem vist en aquesta terra, de fet devem ser l'únic país del món en què el seu president persegueix la llengua i la cultura pròpies. (...) La seva fòbia al català ja resulta patètica, esperpèntica".

Barceló volgué deixar clar al president que tots els esforços que, al seu

La condició d'imputat, per possible corrupció, deixa el president del parlament, Pere Rotger, en una posició política molt difícil.

Un debat presidit per un imputat

Pere Rotger va presidir el debat de política general malgrat estar imputat per possible corrupció política. Quan al febrer de 2010 la presidenta d'aleshores del Parlament, Maria Antònia Munar (d'Unió Mallorquina), va ser acusada pel seu company de partit, i ex-amic a més d'ex-vice-president seu en el Consell Insular de Mallorca, Miquel Nadal, de pràctiques corruptes, immediatament va dimitir del càrrec, va abandonar el seu partit i deixà la política activa. Rotger, en contrast, la setmana passada intentava resistir. Per això hagué d'escoltar com el portaveu del grup PSM-Entesa-IniciativaVerda-Més per Menorca, Biel Barceló, començava el seu discurs usant-lo d'ariet

PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Bauzá dedicà el debat a atacar l'oposició, sobretot el PSOE, i no tant a defensar la seva gestió al capdavant del Govern.

parer, fa per anorrear la llengua i cultura pròpies es trobaran “davant d’una realitat que és més potent del que vostès pensen; des del 1714 gent com vostè, o el ministre Wert, intenten fer-nos desaparèixer” sense aconseguir-ho, i “tam-

poc aquesta vegada” ho aconseguiran, com ho prova “la gent d’aquest país que ha sortit massivament al carrer” per protestar contra la política lingüística del Govern.

Bauzá contestà a Barceló insistint

en les seves tesis conegudes. “Seguiré apostant per la llibertat i per la Constitució”, va sentenciar, entre l’aplau-diment unànime i fervorós de la seva bancada. Segons el president, “l’oposició em critica per... complir la Cons-

per a atacar el president del Govern, José Ramón Bauzá: “Aquesta cambra està presidida per una persona imputada per acusacions de corrupció. Què hi farà, senyor Bauzá? Creu que és una bona imatge per a les Balears que aquest debat sigui presidit per algú imputat pel finançament il·legal del seu partit?...”.

Rotger escoltava les dures paraules del nacionalista amb una actitud que volia palesar indiferència. Però la processó anava per dins. La situació del president del Parlament és molt delicada. Abans de declarar davant del jutge –el passat diumenge dia 18– tenia la ferma intenció de mantenir-se en el càrrec, excepte que el magistrat instructor del *cas Over*, José Castro, li posés mesures cautelars. No fou el cas. Així que optà per no dimitir. Però, podrà aguantar molt de temps?

El misser defensor de Rotger va demanar al jutge instructor que llevi al seu client la imputació. A l’hora de tancar

aquesta edició no hi havia hagut resposta del magistrat instructor. Si la lleva, podrà, òbviament, mantenir-se al capdavant de la Cambra. Però si no... Aleshores la pressió opositora i mediàtica seria enorme i, sobretot, creixent. I queda molta legislatura per endavant. Un membre del PP comentà a aquest setmanari la possibilitat que Bauzá acceptés –en el cas que Rotger continuï imputat– una sortida de compromís que implicaria la dimissió del president de la Cambra, el qual seguiria mantenint, però, l’acta de diputat. Tot i així, la posició del PP no deixaria de ser delicada. Perquè, com va criticar Francina Armengol durant el debat, resultaria que Bauzá “no volgué imputats a les llistes electorals, però ara un electe imputat no ha de dimitir”, i “això com es pot entendre senyor president?”, rematà. És per això que altres veus conservadores en privat asseguruen que si el jutge Castro no li aixeca la imputació Rotger no tindrà més remei, tard o d’hora, que dimitir de tots els seus càrrecs.

L'ombra de Matas i de l'apotecaria

Durant tot el debat sobre el Saló de les Cariàtides –la sala de plens pren nom d'aquestes figures allà esculpides– l'ombra de Jaume Matas. L'ex-president del Govern balear entre 2003 i 2007 és investigat actualment per la justícia per possible finançament irregular del PP, partit que presidia aleshores. Per aquest cas, conegut amb el nom d'Over Marketing, estan imputats vuit dels dotze consellers que tingué Matas, a més, per descomptat, del mateix president. No és l'únic cas que afecta Matas, perquè, com el lector d'aquest setmanari sap, també està imputat en més d'una vintena de peces separades del cas iniciat amb el nom de Palma Arena.

Des de l'oposició, tant la portaveu socialista Francina Armengol com el del grup econacionalista Biel Barceló fustigaren el govern de Bauzà per no fer res, ni tan sols donar explicacions, davant la investigació judicial per suposat finançament irregular del PP. Sibil·linament, els dos portaveus progressistes uniren, en el seus respectius discursos, les ombres de corrupció generalitzada en temps de Matas amb el president actual del PP via la suposada incompatibilitat de Bauzà per a ocupar el càrrec. Segons l'oposició, és incompatible amb el fet de ser titular d'una apotecaria.

Tant el president com la portaveu del grup parlamentari del PP, Mabel Cabrer, s'ho prengueren d'allò més malament. Cal recordar que Cabrer va ser consellera d'Obres Públiques del govern de Matas. La resposta de la portaveu conservadora, furibunda, va ser un atac a l'oposició per criticar l'autopista d'Eivissa feta per la conselleria que ella presidia entre 2003 i 2007! Van ser prop de deu minuts delirants. Pareixia que un túnel del temps hagués traginat la Cambra a cinc o sis anys abans. Encara fou més al·lucinant que el president, en el seu darrer torn i per tant sense possibilitat que Armengol es defensés, es dedicqués durant deu minuts més, aproximadament, a criticar.. la gestió feta per la socialista a la presidència del Consell mallorquí entre 2007 i 2011! Mai no s'havia vist a la Cambra balear una acritud tan intensa que vorejava l'atac personal més rabios.

El nou cas de corrupció de Jaume Matas aparegué al debat.

titució! Com es pot entendre, això? Idò els ho diré clar: estic orgullós de complir la Constitució!". Bauzà no pensa rectificar res de la seva política contra el català que el president en diu "per la llibertat i contra l'adoctrinament a les escoles". Sense embuts acusà tot el sector docent de les Illes de "volar adoctrinar" els alumnes. La qual cosa, segons digué orgullosament, "s'ha acabat" gràcies a ell.

Liberalisme-esquerranisme. Mentre que el PSOE i PSM atacaven la po-

lítica econòmica del Govern perquè "en nom d'una falsa llibertat només ajuda les més poderoses empreses" (Barceló) i perquè "afecta negativament les persones que viuen a les nostres Illes" (Armengol), el president es mostrava orgullós d'haver "posat fi a la cultura econòmica de la subvenció" i d'imposar "que el mercat es reguli per si mateix, sense ingerències de les administracions, que el distorsionen".

L'esquerra, va retreure Bauzà, que "apugí impostos" i que en creí de "nous", per així intentar deixar en evi-

Els portaveus de l'oposició, el del PSM, Biel

dència les contradiccions del PP. El president acceptà que "no hi ha hagut més remei que apujar-los", però també anuncià "tot d'una que puguem els abaixarem" perquè "no hi crec", en la implantació de nous impostos o apujar-ne altres d'existents. Bauzà feu un cant al neoconservadorisme econòmic a l'estil madrileny –Esperanza Aguirre– apostant per la que en diu "liberalització del mercat" en tot allò que pugui fer el Govern, especialment en matèria comercial, com ja ha començat a fer. No tingué ni una paraula de conhort per als comerciants que s'han manifestat en contra d'aquest política.

Per una altra banda, en aquesta disputa ideològica, el president insistí que "els retalls a l'administració pública han estat obligats pel desastre econòmic amb què ens trobarem en arribar" al Govern, i es mostrà convençut que "així hem aconseguit estar millor avui que abans, i seguirem millorant". Segons Bauzà, "no hi ha altre camí". A aquesta convicció del president el nacionalista Barceló hi oposà les veus internacionals "com la del Fons Monetari Internacional, el qual demana, com tantes altres veus, no ofegar la possibilitat de recuperació amb retalls que no creen activitat sinó tot el contrari; o és que vostè en sap més, d'economia que el Fons Monetari Internacional?". La socialista Armengol criticà el president perquè, a causa d'aquestes retallades,

Barceló (foto de l'esquerra), i la del PSOE, Francina Armengol (foto de la dreta), fustigaren de valent Bauzà per la seva política.

“moltes persones han perdut la seva feina; per culpa de la política seva i del seu govern de Madrid moltes persones perden la seva casa... Vostès no governen per a les persones”. Unes persones, uns ciutadans, que, al parer de la socialista, “es mobilitzen com mai arreu de les Illes quan només portem setze mesos del seu govern”. “¿És que per ventura vostè es creu, senyor Bauzà, que tota aquesta gent que es manifesta, tothom que es queixa de les seves accions està equivocada i vostè no?”, reblà.

Per a consum propi. El president plantejà l'estratègia per al debat amb l'objectiu de demostrar que controla el seu grup parlamentari. Cal recordar que la seva actitud envers la llengua, les promeses de càrrecs no complides a militants del seu partit, les divergències internes del PP sobre com afrontar els casos de corrupció, les bregues pel poder intern en agrupacions com Palma, o a Eivissa... han anat estenent la idea que Bauzà obre molts fronts de potencial erosió per al PP, amb vista al futur electoral de 2015. I en conseqüència creixen les veus, sordes de moment, que en el si del partit desconfien de l'actitud del president. Amb el debat, Bauzà volgué demostrar que té el control, si més no, del seu grup parlamentari, el qual, recordem-ho, va sofrir una baixa –Antoni Pastor, actualment, és diputat “no inscrit”– per culpa de les bregues internes.

Les novetats del president

Quasi dues hores de discurs inicial i hores i hores de debat no serviren perquè Bauzà anunciés més novetats que els dos hospitals amenaçats de tancament –el General i el Joan March– finalment no seran tancats, i que una esmena del PP als pressupostos generals de l'estat permetrà que arribin a les Illes 90 milions d'euros extra sobre la quantitat prevista per al 2013. Tant l'una com l'altra són rectificacions del president. El 30 d'abril anuncià el tancament dels dos hospitals. Després de mesos de mobilitzacions del personal d'ambdós centres, a la fi el president rectifica. Tot i així, el Govern ja ha anunciat que farà importants reduccions de personal als dos. D'altra banda, el Govern defensà inicialment els comptes de l'estat malgrat la caiguda d'inversions a les Illes. Ara, també rectifica per aquest costat.

El president aconseguí l'objectiu. Pels comentaris dels diputats conservadors que pogué captar aquest setmanari, tant en públic com en privat, tots estaven la

mar de contents perquè “el president ha plantat cara a l'esquerra”.

Per la seva banda, la socialista Francina Armengol, que s'estrenava en aquest tipus d'acte parlamentari –igual que Bauzà: per a tots dos era el seu primer debat de política general–, va optar per l'estratègia de consolidar-se com a futura candidata a disputar la presidència a Bauzà. Va atacar el PP ideològicament i política, sabent defensar el seu espai propi, sense tancar –com havia fet altres vegades– el del PSM ni tampoc caient –com el PSOE ha fet en alguna ocasió– en el radicalisme esquerrà més propi d'Esquerra Unida. Armengol sabé trobar el seu lloc, la qual cosa va ser molt agraïda per la seva bancada, que considerà que la seva líder havia fet un debat excel·lent.

Biel Barceló, veterà en aquest tipus de batalles, apostà per l'estratègia de cercar un discurs d'equilibri entre la intensitat nacionalista i l'esquerranisme recuperat després d'uns anys, abans de 2011, en què el PSM optà per una extrema moderació ideològica, la qual cosa si fa no fa confirma, per si algú en dubtava, cap a on anirà l'estratègia de futur del PSM i els seus aliats –Entesa, Iniciativa Verda i el PSM de Menorca– amb vista a les eleccions de 2015, és a dir, mantenir el segell nacionalista però fent força esment del vector esquerrà.

Miquel Payeras